

VICZIÁN SÁNDOR

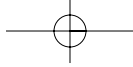
XXI. századi mese

<i>didergő holló</i>	<i>létra a házban</i>
<i>fészket rak szemembe</i>	<i>füleim képek a falon</i>
<i>bagolyné kezemből</i>	<i>beleim búrjain szárad</i>
<i>legyezőt farag</i>	<i>a lelkem</i>
<i>hátamból szíjat</i>	<i>vérem szagától részeg</i>
<i>hasít a medve</i>	<i>a majom</i>
<i>szívemből lángost</i>	<i>méltóságom emberért</i>
<i>siüt a sas</i>	<i>kiált</i>
<i>pókbálós csontvázam</i>	<i>állatkerti utakon</i>

Tél és egy gondolat

*Tudok-e örülni
egy rongyos kabátnak,
amelyikben
nagyapám lelke pihen?
– amikor a tél
fehérre meszeli arcomat.
Tudok-e örülni
egy lyukas nadrágnak,
amelyikben a szelek
fogócskát játszanak?
Tudok-e örülni
foltos bakancsoknak,
– amelyekben elsétálok
az örök tavaszba...*

Fövendölés

*azon a fehér napon
amikor a táj
megváltozik
az almafák
menyasszonyi ruhába
öltöznek
– bázasodni készül
a tavasz a nyárral
őrt állok a pusztán
kezemben virággal
– őszül majd bánatom
testem zsugorodik
kigondolt tűzön állva
– kéz a kézben
a halállal
elhagyom szokásaim*

Gyönyörű éjszaka

*a hajnali üvöltés
csöndjében
amikor testemen
megfeszül a kereszt
te mondod oldódjon
a kő fáradsága
szelídüljön az álom
majd közösen adunk
neki nevet*

